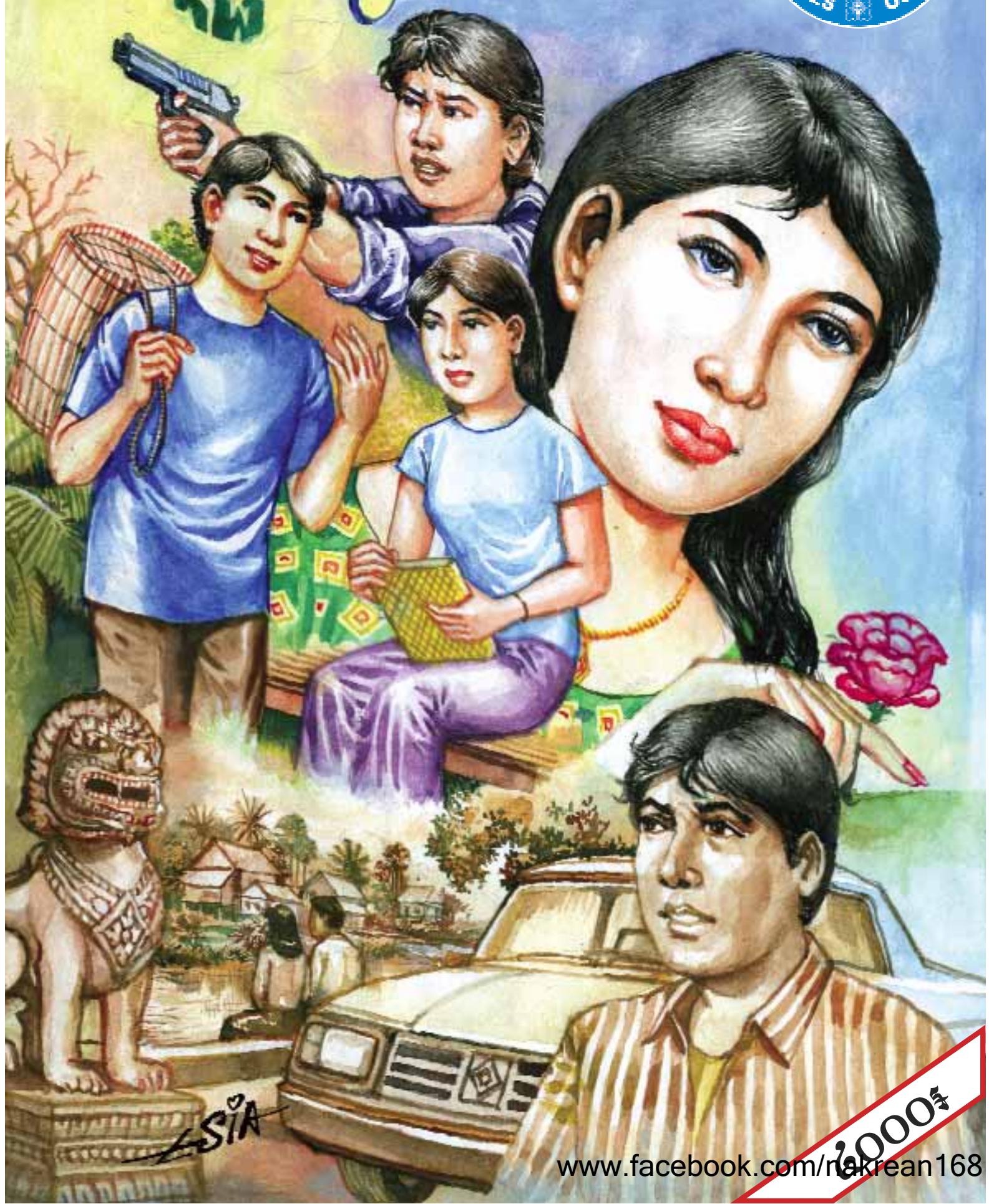

ស៊ីវិល នូវការណ៍ទេស

www.facebook.com/nakrean168

© ឯក សេវា

និពន្ធឌីជីថល : ឯម សត្វា / រៀបចំ និធីរាជៈពុម្ពដ្ឋាយ : លីម សន្តិភាព និង ចន វិគស៊
ជីនូយការរាជៈពុម្ពដ្ឋាយ : សុម សុសារូត្តាក់ / រចនាទំព័រ : រស សុខជា និង ស៊ា ចាន់ណា
ជីនូយការគំនែ : មើ ីយ៉ាដារារុធប

សៀវភៅនៃទួលបានការឧបត្ថម្ភពិសានឡើតារាងប្រចាំនៅកម្ពុជា
(កម្ពុជាធិធីជីនូយដល់ការរាជៈពុម្ពដ្ឋាយ និង អនុវត្ត FSP VALEASE)

Ouvrage soutenu par l'Ambassade de France au Cambodge dans le cadre du
Programme d'aide à la publication Rim Kin au titre du Fonds de solidarité
prioritaire de Valorisation de l'Écrit en Asie du Sud-Est.

អណ្តូរ សៀវភៅយ៉ែង

ផែលខេត្តកំពង់ចាម ផែលខេត្តកំពង់ចាម សង្កាត់ជីយជីនេះ ទីផ្សារកម្ពុជា

ភ្នំពេញ កម្ពុជា ប្រអប់សំបុត្រ ៩៨៤

ទូរស័ព្ទ : 012 526 840 / 023 223 242

info@siewphewyeung.org.kh

<http://www.siewphewyeung.org.kh>

រាជៈពុម្ពនៃកម្ពុជាដោយរាជៈពុម្ព គីម ឆ្នាំ

ថែកបាយដោយ **Reading Books**

ទូរស័ព្ទ : 011 895 798 / 012 917 651 / 016 575 433

©2007-2008 រក្សាសិទ្ធិចំលង់ និធីបក្រប្រចាំពាណិជ្ជកម្ម ដោយអង្គភាព សៀវភៅយ៉ែង
បុគ្គលិកបច្ចុប្បន្នដោយគ្របាទការអនុញ្ញាតិកិអង្គភាព សៀវភៅយ៉ែង បុគ្គលិកនៃនិធីត្រូវ
ទទួលទោសចំណោះមុខច្បាប់។

ក្រោមរស្សីត្រីចា នៅបន្ទុកាតាកាប់រយកាប់ពាណ់ ទីកសិល្បែសវិធីនៅតែបញ្ជីត្រីចា មិនចេះដាច់ ហាក់ត្រានកិនីយណាយនិងជម្លៃជាតិដែលបានបង្កើនមក សោះឡើយ។ នៅមុខដួនដីបូលស្សារណាត្រីយាជាដកិត គោយឱ្យមាននឹង ត្រីដែលបានដួងជីជុំ...

អូហ៍! ក្នុងណាលា និង
ក្នុងបុចទេហ៍! មកចូល
លេដសិនមក! កូនសុភាតា
រល់ទៅឯងសូវធនឹងទៅ! បន្ទិច
ទៀតមកវិញហើយ...

តែអី...ខ្ញុំបញ្ជាប់! នៅយុវមិនចាន
ទៅ ចាំបែ្រគ្រាយបុះអ្នកមិន!

កំខាស់អេវិនអី!

ក្នុងស្ថាល់មិនយុវហើយ។ មកញ្ចាំ
នំអាកោលដសិនទេ! មិនទិនបច្ចុប្បន្ននឹងកោះ។

ភ្លាមទេះ ដារីតក់ចុះមក
សំដែងការគូរសម្រាក់
ទាក់ដាក់កញ្ចាយឱ្យ។

សូសិ...ដល្តា
ហ្មុច! មិននឹក
ស្ថានចាត់សំណង
បានដូបអ្នក
ទាំងពីរ
នៅទីនេះ
សោះ។

ស្ថាស់ស្រើដល្តាមិនសប្បាយបិត្តទេ
នៅពេលយើព្យូមុខដារីត និង រ៉ាវី
ត្រោះគេជាយុរដនិស្ស ដែលមាន
អាកប្បែកិរិយាប្រឆូមដួរតាមលេខ...
មួយចំឡួង បើមិនបានត្រូវស្រើដោរ
មួយម៉ាត់ ពិតជាដោដេកមិនលក់
បក់មិនលើយ បាយមិនថ្វាយៗ
នៅមិនទៅ...។

អីយ៉ា ដលាដំប្រទេន់ ស្វៀកពាក់ស្អាត
ណាលស់។ ធ្វើអោយខ្ញុំកិតសិរីតែ
ត្រូចជកដដើមទៅហើយ។

នេះ ជាផីត!

កំមកនិយាយ
លែបាយ ធ្វើម
តូលមអិន្ទិត្តិ
នេះ នោះ។
ត្រីសំបុរ
ណាលស់។

ដលាក្នុងថ្ងៃណា?

បាស អ្នកមិន។
ខ្ញុំសុំទៅក្រាយមួយត្រូវតសិន!

ក្នុងប្រុសទាំងពីរសុវត្ថិសប្បាយទេហ៍? បាត់មួយ បាត់មាត់យូរ
មិនដែលយើព្យាមកលេខសោះ។

ឧំសុវត្ថិសប្បាយទេមិន។

វេពចនោះ មានរចយនុញ្ញ
មកដល់សុដ្ឋ ទិន ទិន...

អីជាវិក...វាទិ...មានមួយបីរឿយ
ទេហ៍?

អពិរឃុប៊ុកយ។

ឧំដំរាបលា
សិនហើយមិន។

ជុលមានរឿង្សី មេបមិន
ទិញយសិកិសារ៖?

ចក្ខុវត្ថានអូន... ខ្សោយនក !
សំខែក្រោកកំពង់ចាត់ក្នុង...
ដួងនៅរបៀបក្លើម្រាម ។ វិន
ត្រូវបានធ្វើឡាយនកម្ើយន
ការិយាល័យប្រជាដុំផែង !

ចាំខ្លួន ?

តើមានរឿង្សីទេ !

សុភាសមិជ្ជមួយដលា
 ជាថីយាន់យុរ ដោយ
 យ្យាន់ខារៀនទូរការ
 បុន្តែលើកជាក់
 ពាក្យសំដីរបស់
 នាន់ ជាការពិត
 ណាស់ នានិនគេ
 មានចិត្តដូចគ្នា គីមជ័ំ
 ភាយជាមិត្ត១០០ឆ្នាំនឹង
 គ្នា តែសេចក្តីស្អែហាបាក់បិដុច
 ជាបង្គប់យាន់ធ្វើឡើកឬដែលបែងជុំ
 របស់ពួកគេរៀនទូទៅ ពុំទាន់លេចជារូបរាងពិត ធ្វើកដនោះឡើយ។ នេះជាលើក
 ទីមួយហើយ និងលដ្ឋានប្រើពាក្យសំដីការពសនីយុរដនឹង..។

សុភាពរំកើបពេក ក្នុងលកាន់ដែងល្អា ធ្វើអាយមុខនាងទីនៅក្របាមាថ្វីជា.....

ទុក ដំរាបលា
អ្នកមិនសិនហើយ។

សុភាគដើរកំដរដលា និងស្រីប្បុចទៅដ្ឋោះវិញ ព្រោះយប់ណាស់ហើយ។ បានពាក់
កណ្តាលដូរ ត្រូវឯងជាកំមកយាយៗដួចខាងក្រោម។ សំណាន់លូ សុភាគបានយកក្រុណាកំកោសូ
មកជាមួយ តែតែមិនទទួលទេ។ គេទូកអោយស្ថិតិថ្មីទទួល។

នាក់ត្រីក្លឹងដ្ឋាក់នេះ ត្រូវប៉ែមកដល់ដ្ឋោះវិញ កំលោះសុភាពរប់ទៅនឹងយើងលើ
ស្ថាមញ្ញពីមីនីសនលូសស់គ្នានឹងប្រុបជានរបស់កញ្ចប់ល្អ។ ឬ ដលា! នាក់ជាបរិនវិងក រស់កុងត្រួតកូលអ្នកមានឡើស់ ប្រុបជាននឹងដ្ឋាក់ច្បាក់ដល់រោងបុរាណកណ្តាលកត្រី...

ទិន្នន័យនៃខ្លួន មាន

ហូដ្ឋភាពរៀបចំដោយ ពាសពោញ

ផ្លូវមេយោ ថាមរោមប្រុណាំងប្រើដែង

ដណិជ្ជការបង្កើនបនិត្យនឹងដ្ឋាក់ប៉ីន្ទូរ៖មូល

ក្រុងមូលយោនេះ..។ តើសុភាពត្រូវធ្វើដើម្បីយើងណា ដើម្បីយកដែងដី

នេះ ទៅរៀបចំបាប់យកច្បាក់ដែនឡើស់នោះបាន? យុវជនសុភាពិនាមាន

ទ្វាយ មានតែបែប៖ដ្ឋាក់ពិត។ កំលោះឱ្យសិរីត កុនអ្នកមានទ្វាយមានបុណ្យស៊ែក។

តើកូនដែងពីរ មូលយោទៅអាបទាក់ទារបិត្តកូលាបស្រស់ស្ថាតមូលយោនេះបាន?

ី! ជីវិតអើយ ហេតុអីកីពិធាកយល់ម្លៃ៖? បុញ្ញក្រពំលំនានកាយមក
ដិតនិងដែលទៅបើយ ហេតុអូចានជាមិនហើនថាប់ នេះមកពីខ្សែកសាក
វិមកពីខ្លួនខ្ញុំក្រពេក? ហើ..បើតិចយើងនេះ ពុំដឹងពេលណា ថ្វីណានទេ
ទីបានរាសនាតាម...

យើ! ស្ថាប់បើយ..

ពុំដឹងជាអ្នកណ៍អណ្តុំដែលណានទេ...

ដ្ឋែលហាកយាយរបស់ផលុទ្ទិយាជានកើត ធ្វើពីយើសដ៏ជ្រាប់ដី។
ជួនជាប់ច្រសិល ភាគត់ទៅគុណភាគតំខែពីព្រលិម។

ធ្វើម៉ែបទោផលា
បើភាគតំមិននៅអារីឃ។

អ្នកចាំងពីរយោចាំមិលម្មយសុបក់
កើនាំភ្លាមីរលេងកូនបំការ ដោយ
សេចក្តីរករាយកូនបិត្ត...

ឃើ! បងសុភ្លាមោណា
បាត់ទោបី? កុំព្យូណា!
ប្រយ័ត្នខ្ញុំទោជ្រោះបារ៉ែ..!

លីពាក្សសំដើរបស់សុភាយ៉ាងនេះ តូចដឹងឡើងល្អឥន្ទិយយ៉ាងណាមទេ នានា
អ៊ូនពេក កើតដើរបញ្ចីសុភាមកកាន់ទោបក្រុយនឹង។

កិសដ្ឋីមានសាត់ទៅប្រាយ
នៃសន្លាយពីសុភាព...ពេលនេះ
គោរពូបាននឹងត្រីនយន
ភាពវិញ្ញាណដែលមាន
ដលាដាម្បក
បញ្ហាយ

តើវិញ្ញាណខ្លួនបាន
ចាស់គោចប្រាំ? ឬ
បាបកំពោធិ៍
ដែឡិកំលោធិ៍
ស្រាវិបត្តំ។

បងសុភាព! យើងហូសដូរចុងសាន
ត្រលប់ទៅដួងវិញ្ញាណហើយ ររល់តែគិត
ទៅណាបីជុំ!

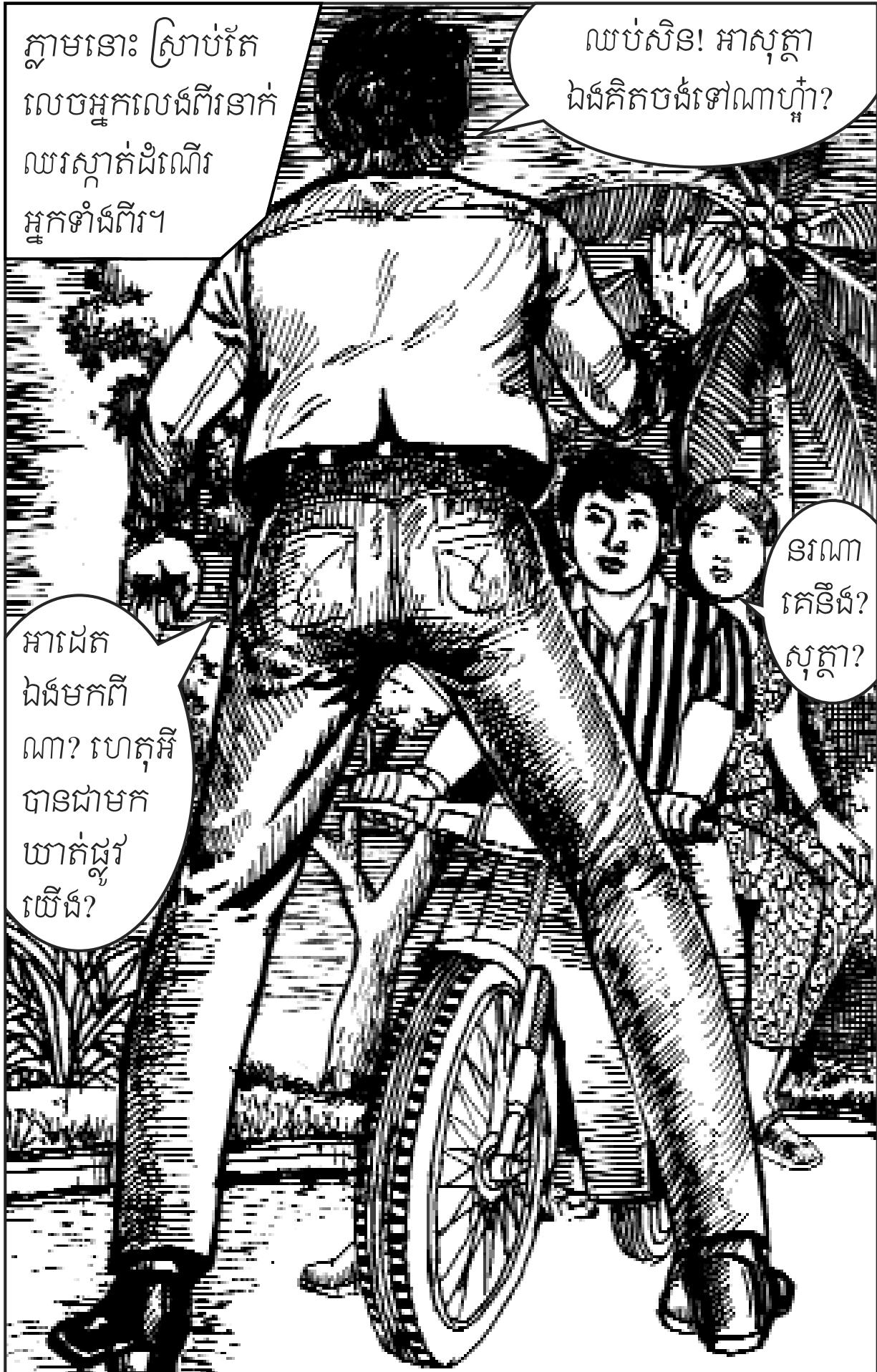
អារ៉ា ! អី មែន...
មែនហើយ!.. អីរល់
តែកិក... អត់ទោស
ដលា...

ភ្នាមទោះ ស្រាប់តែ
លេចអូកលេងពីរទាក់
យរស្តាត់ដំណឹង
អូកទាំងពីរ។

យប់សិន! អាសុភា
ឯងគិតចង់ទៅណាប៉ា?

អារ៉ែត
ឯងមកកើ
ណា? ទហគុអិ
បានជាមក
យាក់ដូរ
យើង?

នរណា
គើនីង?
សុភា?

មេចទៅនឹងកីយណាលស់រមនទេ? ហុះ!
អាសុត្តា ឯងដូចជាសំដីសុខពេករហើយ
ពេលអញ្ញជាប់គុកនឹងសប្បាយហើយ
ត្រូវធ្វាក់សក់ជាមួយគ្នា! ឥឡូវបើនឹងមិន
បានយើសាច់ទេ ចាប់ដកខ្លួន
ចែញពីស្រីស្រស់នេះ
របួបកម្មីត្រូវនោះ
ភាពទៅ...

ហុះ! អាមេត

ហេតុអ្និទានជាងនមកបង្ក្រើងជាមួយអញ្ញទៅនីរញ្ញា
អញ្ញទំនួយអប់រំនឹង ឡាយដើរដូរលូ... តែងនឹងមាន៖
ដើរប្រព្រឹត្តអំពើអបាយមុខ រហូតទៅជាដាយខ្ពស់
ឯង ឥឡូវដឹងថាទំមកសង្គមុណ្ឌអញ្ញរបៀបនេះបុ?

អាជាន់ដើរមកនិត រហូសដូចប្រួល រាជ្យដែលបាបចូលរួចនិយាយគំរាមតិច។

ព្រោះតែចារម្ចាតិសុវត្ថិភាព
របស់ផលា សុត្តាក់ព្រមសាប់
កាមបញ្ញារបស់អាជាទ់ ឡើង
ដីមួករបស់ផលា ហើយបើក
ចេញទៅជាមួយរាយ បានថ្វាយ
បន្ទិច អាជាន់រាយសុត្តាច្រើសនូប់
រួចអូសយកម្លៃក្នុង គេចខួនបាក់
ឡើយ ចំណែកអាជីវិញ រាជបាប់
ផល្តារអាយុទោន្ទាយពិសុត្តា
ហើយនិយាយចាសុត្តាដាបក្ស
ពួករបស់រាជធ៌ែ

ពួកគេកៅប់ដើម្បាកប្រយុទ្ធភាមមួយវំពេច។

មិនបានបុញ្ញាន
នាទីដែល ដោក
ត្រូវជាវិករាយ
ត្រូវយ៉ាងដឹក
វេះតែនិងបាក់
ដូរអស់។

នៅពេលនគរបាលមកដល់ អាមេរិកចានរត់គេចូលនឹងបាត់ទៅហើយ។

ឃើ! ចុះលាកណាក៏ត្រាន
សញ្ញេសាងអពិនិជ្ជ របីក
ដំបែងអស់រលិន

អេបា សូមអស់លោកមេភ្នាក់អេបាស៊ា
ត្រីកអិប្រតិក្បុខ្មែបញ្ចប់ទាំងណាស់សូមជាប
ជាត់តិមានដែងទាន!

ស្ថាប
ហើយបង
ទំពេក
ទេហ៊ូ!

យើ! អាចធ្វើយក់! បិះរបុគ្គលោ
លេចសារម៉ារដាក់គោ។

ឱី! អាសម្ភារ៉ែយិនជាអ្នក
ទាំសារបិតលូទេ ត្រាតាន
មនោសញ្ញាតទាលិនិងទេ
ចាប់ចិយចេញទេ!

ទីក្រុង ទីក្រុង!

បានដំណឹងភាម លោកវិស្វុទូចិម្ចានីមេចយន្តចែកក្រោម តែនៅពេលលោកទាំងលំកនៅក្នុងករណីករហតុ បានកំមនុស្សអស់លើឯកជាបើយ។ គីឡូកដន្លែដែលបានរត់គេចចុងចាត់ ហើយកីឡកាត់មិនយើងសុភាពដែរ។ ឯកជាបើយដើម្បីលិសជួយធ្វើអនុវត្តមន្តទាន់ពេល រួចកីឡា។ ដោយតាមកញ្ចប់របុសនៅឯកជាបើយ។

បាស់ ! មិនអីទេចា ! លោកវេដ្ឋបណ្តិតថា
ទាល់តែមានការបែងចំឡាចានជិតដល់ ទីបសរស់សេ
ភ្នាល់ដែលត្រូវបុសនោះ និងជាសេស្បីយ
ជាជម្យតាមីយិរញ្ញា

ពិតជមនហើយលោកវិសុំទុ !

បើនិយាយពិលុយកាត់ ប្រាក់កាស
រាជាណីជិតម្យតាមទេ តែវាទស់តែ
រឿងដូចជាតុក ខ្ញុំពិចាកគិតណាស់។
ឥឡូវរាជា ដឹងទួនសោះ រារវិរាយ
រកតែដលា កូនលោកហូធម៌ !

ហើ ! សូមលោកកំ

ពិចាកបិត្តិភី កូនខ្ញុំ និងខ្ញុំនិងធ្វើ
គូប់យ៉ាងដើម្បីសងគ្គុណជារិតវិញ្ញា

ក្នុងសការពេបបន់ ដលាយលែច្បាស់ណាស់ពិសន្ទានមិត្តរបស់បានៗ។
នាន់គេដឹងគិតទាយទូល់ក្នុងបិត្តកែម្មាក់នូវជាតាំង។

ឪ! ស្អោាត ហេតុអ្នកដើរឡើងខ្លួន ពីបាកមិត្ត
ខ្លាំងម៉ែន! យុវជនម្មាក់ដែលខ្លួនប់ទីមបំផុត
កញ្ចូរប្រជាម្មកដូយយកអាសារខ្លួន មិនគិត
ពិធីវិត្យនៅទីនៅ... វិនិស្សានដល់ត្រូវខ្លួន
បិត្តខ្លាំងប់សង្កែមទុកបាកេជាម្មាស់
បែបដូចនេះដឹត្តរបស់ខ្លួន ប្រជាមនុស្ស
ត្រូវកំយុទ្ធបាថេសពេតប់
និងជនរាល់។

បើជូរច្បាប់មែន ខ្ញុំមានសេចក្តីត្រួកអរណាស់! ខ្ញុំសង្ឃារបំពាន៖មុនដលាថា
ខ្ញុំមិនធ្វើជូរមុនឡើតទៀយ!.. អើវា ដែលដលាល្អាស្រាយៗពេញចិត្ត ខ្ញុំនឹង
បំពេញបំណងដលាថាដែនអស់។

ពេលវេលាថែមទៅក្នុងនៅមួយកកអាក់... ដំណើរ
ជីវិតមុនស្មានភី ក៏បែកចេញប្រជាស់ត្រានូយប់ឃុំ
កាំងពីជាផាណីតិដ្ឋុយដលាមក គ្រូសាររបស់ដលាក៏មាន
ទំនាក់ទំនើសយ៉ាងជិតស្ទិតិនឹងគ្រូសារជាផីត។

ជាផីតវេកអាបិន្តិជិនដលាការពីកញ្ចប់ដើម្បីប្រឡាមលួនស្អោរបស់គេ
ឡើកាន់ទៅធ្វើការជាបន្ទីកុងក្រឡាយបែកដូចជាបិសុទ្ធរបស់ដលាតា តើមាន
អ្និជាបញ្ហាខ្លះក្រុមហ៊ុនក្រសួងនៅក្នុងគ្រូលម្ពោកនៅក្នុងការស្នើសៀវភៅ?

ក្នុងពិធាកយល់ខ្លួន ដម្រីរបស់ជានីតិវិកជាច្បាស់សារម្ពូហ៊ែ តែត្រូវការសប្តាយ
សប្តាយដូចជាថីមាត្រកំគោជាមួន ..។ ថ្វីនេះគោលច្ចារណ៍ប៉ែមកដ្ឋានវិញ ដើម្បី
ធ្វើពិធីឱ្យកិច្ចយ៉ាងទំនើបដើម្បីលាងដំនួរត្រូវបានបង្កើតឡើង នៃចំនួននេះដែល
មិនបានកំណត់ឡើង

អស្សាយអាជាទ់ អារ៉ែត
ឯងធ្វើបានលូខ្លួន!

នេះហើយ
គោលច្ចារពេញយក្រាប់
ជាប់សត្វពិរណា
មេហ្ឌាយ

សាប់រហូត... រល់តែរីនិងដលា ចុះដលិនណែនាំវិញ បង្កិនគិតទេហ៊ៗ?

កាត្រិកាលបានកន្លឹងដូចមេ... ព្រះអាជីវការណែនាំជាថីសបុរិយាល័យ សុត្រាក្រាក់ឡើង
រស់នៅក្នុងប្រើប្រាស់គោលរបស់គោកកំហាក់ទួលការឃើញថាប៉ែងទោះ។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ ភាគតំបនទៅរកមាយបង
ដល់ដូចជាំងយប់ថ្ងៃពេល តែត្រានអ្នកណា
នៅស្ទាត់!..

ពីកម្រិតហើយ ភាគតំមិនទៅ
ដួងទេហូច! ភាគតំបានទៅដួងយករារ
គេដឹកទោះ បើសិនជាកាត់ដីធី
ភាគតំតុងជាតិបាកចិត្តយ៉ាងណា
ទេ.. ខ្លួនគឺណាស់!..
កំគ្រណាដើរោយហូចពិបាក
ដូច្នេះស្ទាត់! ខ្លួនស្មើគ្រោ
អោយសូបទីមណាស់។

ការដួងយកទោះវិញទៅមកជាការកិច្ចរបស់
យើងគូប់។ ត្រូវបានស្ថាមានិត
មាយដែលបានសំដារឡើង... កុំហែណា
បណ្តាយខ្លួនតាមយចាកម្មខ្លួនទៅក..
បបនេះសូមបងពិសា
ទៅណា..

ហូច ប្រើបាល
ជាពាណិជ្ជកម្មខ្លួន
មនុស្សបន្រែនេះ
ហើយមិនទោះ

រូបហើយ ហ្មចក្រិដបញ្ជាផ្ទៃការដួចសម្បូជា។ លុះត្រលប់មកវិញ នានា
កំយើងសុភាសាសោះ...

បាល ទេព្យ
ខ្ញុំត្រានវីវីស្តី
ជាមួយនឹង
ភាគតេឡេ

ហ្មក្នុង! ក្នុងមានវីវីស្តី
ជាមួយសុភាសានឹង?

ប្រើបលជាគេត្តត្រលប់ទៅ
ដួរវិញហើយទេនឹង។

ប្រើបលហើយពួរ ព្រោះភាគតេ
ដួចជាក្រាន់បើហើយ មុនពេល
ខ្ញុំត្រានវីវីការនោះ។

និយាយពីសុភ្លាត ត្រូវបានរៀបចំឡើង គឺត្រូវរដ្ឋប្រាជែងដោយ
ពួកមេរបាលរាយសុខប់បាត់ស្ថារតិ រួចយកទោចក្រុងបេញទៅ ។ លុះ
ពេលគេដឹងទីនេះឡើង អើណាណកន្លែងទៅយ៉ាងណីថាប់ខ្លាបជ្រាបបំផុត គឺពីមេន
ត្រូមត្រូវនៃត្រូវបុសបុរាណានេះ កិត្តិយសត្រូវសុយអាណក្រក់ ហើយឱ្យពួកនាន់
ដលាចានមកតីនៃដោល និងហាមប្រាមយ៉ាងតិចនឹងណីយប់ទ្វាយទៅមានទំនាក់
ទំនងអិនិជ្ជដលាក់មុនឡើត...

ស្ថិតក្នុងសការអស់សង្កែម សុភាល្មចត្តបចិត្តនឹងខ្លួនដែលកើតមកជាក្នុងអ្នកគ្រ ទីបានជាជីពករដលាចិនប្រមសាប់ការពន្លេបកស្ទាយរបស់នាយក ថ្វីជាបានកំណើនការដល់ដលា គេចង់មករកដលា តែគេមិនហិន។ នៅពេលទំនោ គេក្នុងផ្ទើជាកម្ពុករាជការកំសុកដើម្បីរកប្រាក់ចំណូលបន្ទឹង...។

ធាក់សិកបណ្តីវ តែត្រកសំឡើងរកមិលដណ្តាបណ្តីវ ស្រាប់តេមកប់នឹងផ្លាននានតេមជា

អេ! ពួសិកមិនមិលមុខមិល
ត្រាយទេហ៍? បានជាមកប់របយណុំដូចំ?

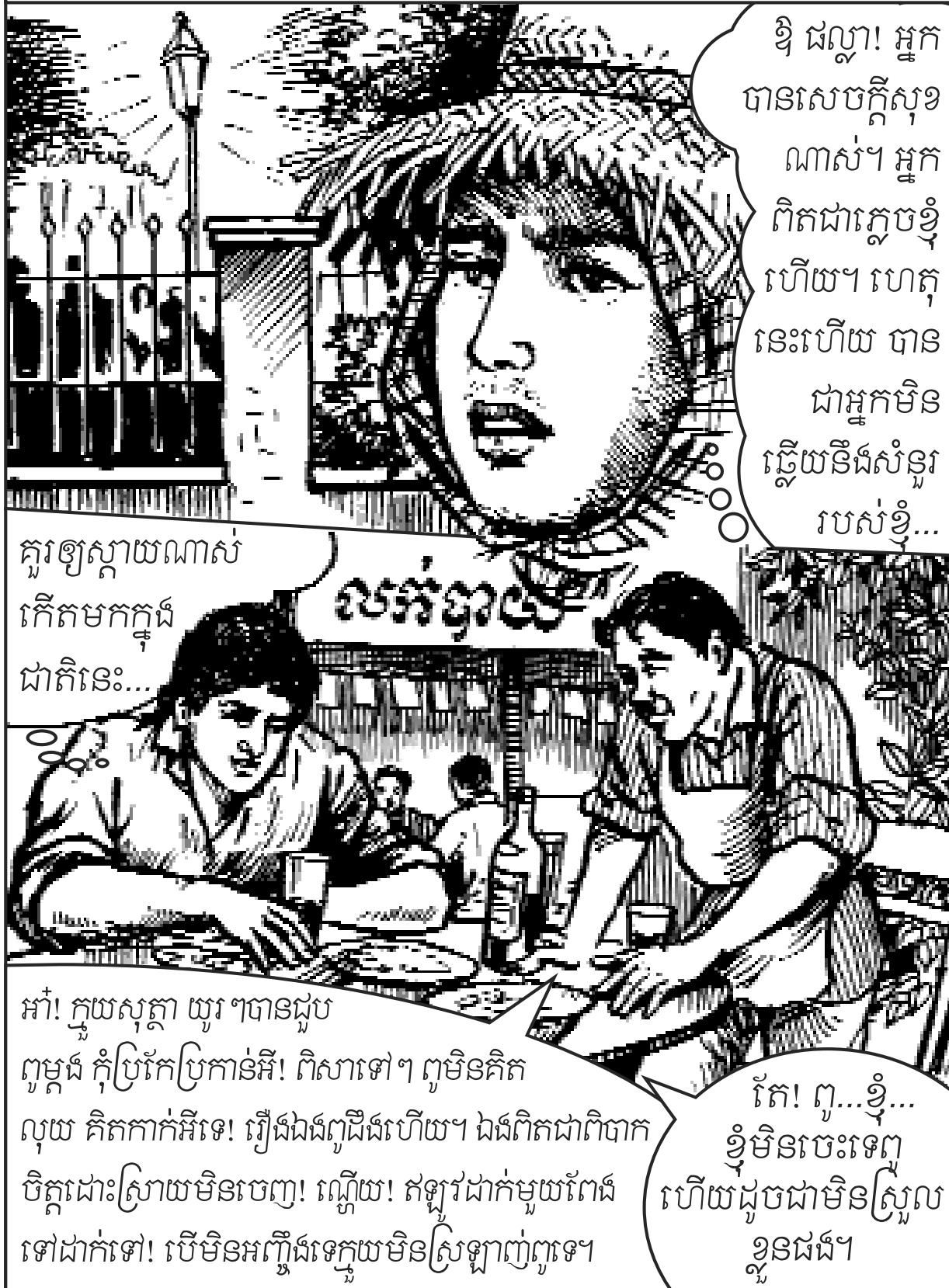
ធម៌អញ្ជីន សុត្រាកំយែបកព្រឹសបុំនាត្វាប់ពោតា
ទៅ លាក់មុខ
ឡើ.....
ថ្មីត្រាយ
បិយត្ត
ណា!

នេះបានបំជាមុខ
ក្រមិនដើរទេក្រុម៖ បើ
កំតែថ្មីបុណ្យទេហ៍ កំអី
យើងមិនយល់មុខ
ស្រាប់ខ្សើយ។

អី.បាន...បានសូមតែ
លោក និង អ្នកស្រីអត់ទោស
ដីបុំ: ឧប្បានបេតនាទោន...

មិននឹកស្សានសោះថាប៉ាប៉ែដលគេមករកនាន់ ត្រូវបានបង្កើតឡាយ ការស្តីបន្ទាសពីនាន់ទៅនីញ្ញា នេះហើយបុរាណមានបន្ទាស៊ូហា ស្មោហា ត្រូវបានខ្សោយជាអុបសត្វា ទីកចិត្តបុរាណព្យាក់។ រណ្ឌ៖ ត្រូវកំស្មោហ់ខ្លួន។

ដោយការបង្កើរសំពុទ្ធសុភ្លាក់ជូលដឹករបុកត្រួចខ្លួន។ បំរុងនឹងលាត្រឡាប់មក
ផ្លែវិញ...ស្រាប់តែមកប្រទេសិនិជ្ជជលា និងអាហាហបុប្ផុជាបីនិមួយៗ

យើងមែនសុភ្លាក់ នៅឯណាស់បែបណាស់បែប? សុភ្លាក់នៅតែបងបំភាពនៅត្រួចខ្លួន ដើម្បី
រំលែកនូវកិត្តិយស និងត្រួយសម្រេចឱ្យតិរបស់ខ្លួន? តាមពិតខ្លួនចំណាំរូបរាង
សុភ្លាប្បាស់ណាស់។ សុភ្លាក់ជាកម្មករសិក តែខ្លួនមិនមែនជាកម្មករមុខ
ឡើងការណិតិសិក្សាចំណាត់ការសិក្សាម្នាក់ តែសុភ្លាក់នៅតែមិនយល់...! ខ្លួន
ដើម្បីដួលសុភ្លាក់ ឡើត្រួចខ្លួនយើងប្បាស់ យប់ប្រឡាច់ខ្លួន!... ត្រូវរាតិត
ហើយ ស្វាយណាស់មិនគូរណាអ្នកចេចៗដើរដួលសុភ្លាក់ ជាមនុស្សបិត្តិជិក
ស្វាមារាណសែសោះ...

សុត្រាសែនរីលវេល់ គិតមិនយល់ ដើរទៅមុខស្តីរ
ពុំច វិញ្ញាបនបស់គេហាក់ដូចកំពង់ហោះហើរ
ទៅរកភពមួយដឹកាននីយ សុគស្តាប្រចាក់
កណ្តាលដលពិភពដឹតសូន្យសុធន់ ។

គេបានសំឡើងយើងប្បាស់ទូទៅទីកំភ្នែកពីរកំណត់របស់នាន...ដលា...
នានពិតជាសុប់គេហើយ... នានពិតជាយប់រីលត្រួប់មករកគោច្ចោតហើយ...
តើមានអ្នទៅដែលអាចដួយគេបាន...?

ឌី! សូន្យស៊ីន មានតំអ្នកទៅដែលដឹងរីនពិតខ្ញុំ សូមអ្នកដួយហូរទៅថ្វាប់នានដែង
ចាមុន្តែលាប្រៀបនានដោយស្មោះ... បុន្ថែធ្វើម៉ោប្រើដឹតខ្ញុំបែបនេះ...

សុភាពនៅក្រោមពីផ្ទះបុរាណ ត្រូវបែងកស្ថែរសំខាន់ខ្លួនវិញ។ សុភាពប៉ាងឯម
ពិចារណានឹកអាណិតដល់មាយរបស់ខ្លួន គេក៏តាំងបិត្តដើរទីផ្សារស្តីពីរ
ដីវិតនេះតទៅថ្ងៃទៅក្នុងការសិក្សា...

បានការអនុញ្ញាតិតិ
មាយភ្លាម សុភាព
ប្រញាប់រៀបចំអីវាន់
របស់ខ្លួនភ្លាមដែរ។

ត្រូវមេដឹងថាបីជាមួយ និងបានបាលក្នុងល្អីនម្បម
ពីចាត់ដឹង មកភ្នំពេញ ក្នុងចំណោមអ្នកដើរជាថ្មីនដែលដែកត្រា
រអករអូច ពីនេះពីទោះមិនចេះជាប់ សុត្រាមុន្យ ត្រូម៉ែងត្រូម៉ែង
ត្រូវមាត់បង្កើចនៅទូរទេសៗភ្លើង។ អារម្មណ៍របស់គេតែងនិកស្រើមជានិច្ច
ដល់សល្បាឯដែលគេកំពុងយ្មានច្បាយបន្ទិចមួយ។ ហាក់ពុំដឹងថា មានថ្មីណា
និងអាបរិលត្រឡប់មកវិញបាន។ ជាពិសេសទៅឡើត នៅពេលដែលគេ
ធ្វើឱ្យបានភ្លើង មាយរបស់គេលើកដែលាចំនិកមុខស្រោះ ដែលតាំងពី
គិតមកគេពុំដែលយើងសារ៖នូវសារបែបនេះ។

ភ្នំពេញមានសការអូរមិនដាច់សុរ។ ដោយទីផ្សារនៅសម្រាប់ភ្នំពេន់នៅ
ជិបុលច្បាប់វិហារភ្នំពេន់។ គួរអោយស្រុណភាពៗ សុត្តាតុមានសាល់អ្នកណា
ទាំងអស់ ត្រូវពិនិត្យគុណមាស។ សំណង់លូ តែដឹងគុណបានអោយគេស្អាក់
នៅ និងប្រមូលទាំងដូយទំនុកបំរុងរកការងារអោយធ្វើតែដឹង។

ថ្វីនេះចោរកសាន គឺមន្តអាថ្មា

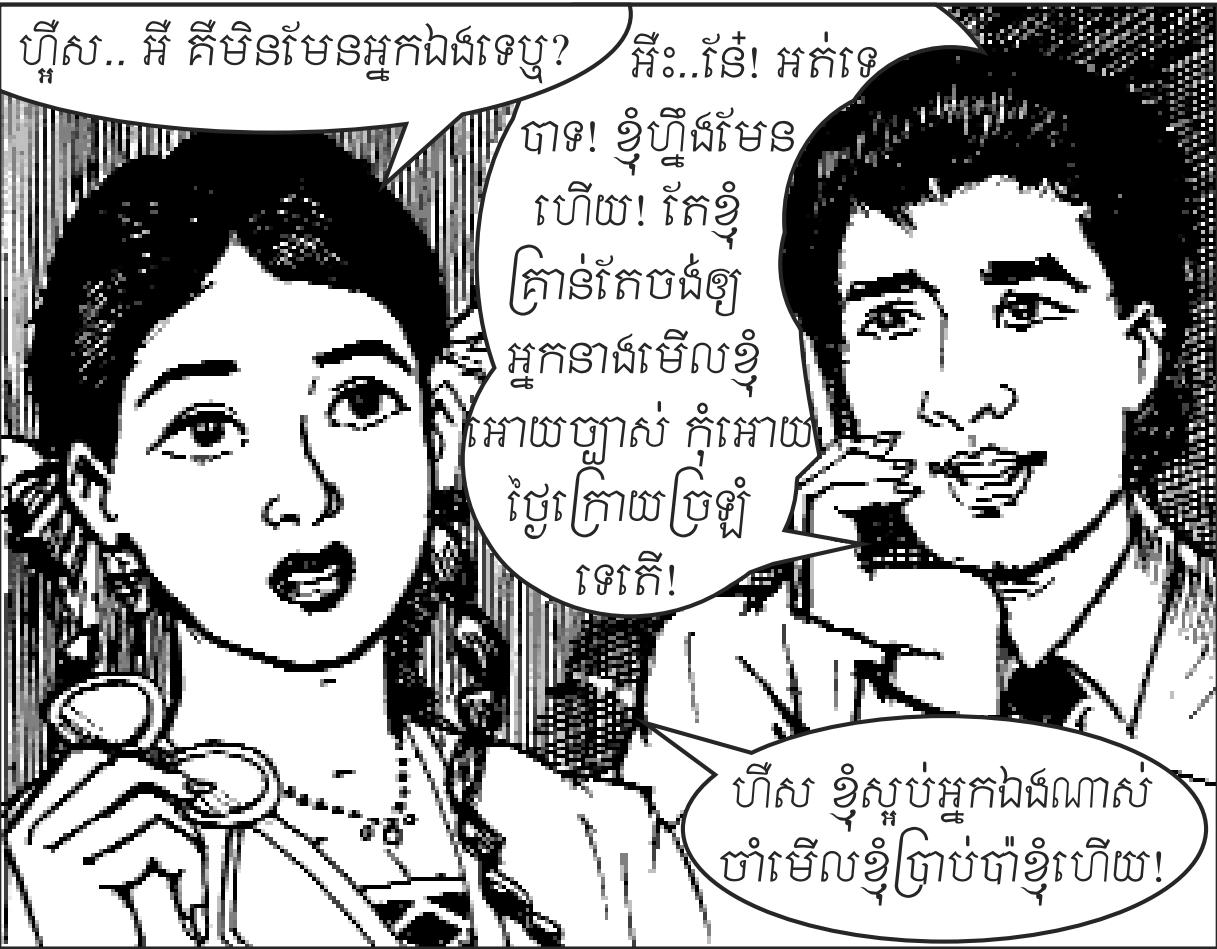
ទៅធ្វើសង្គមទៅដូរបស់គេ.. គោមានណាស់
ហើយគេចូលចិត្តធ្វើបុណ្យទៀតដង! បុន្ញានខេនេះពួច
ក្រុមហុនចំពោះសម្រេចបស់គេត្រូវធ្វើសនីសបុគ្គលិក
ចូលបន្ទែម! ចាំមិលភាសូរគមិល់ ក្រុងចោរ
អាបចូលធ្វើការបាននឹងគេ..

លោកតា..នោះរបយន្តគេ
មកដល់ហើយ លោកតា..

រចយនទិន្នន័យបានបើកចេញថាតាត់ស្រមាល..។ ដីលីនលូបានមកដល់
ត្រាយពិភេជ្ជគុណមាសត្រឡប់មកពីសង្គមទាំងវិញ។ គីសុត្តាត្វាបាន
ការធ្វានធ្វើនៅក្នុងត្រូមហុងប្រឈមបន្ថែមទៀត។ សុត្តា
សប្បាយចិត្តណាស់ចំពោះការធ្វានរបស់គេ គីមិនត្រាន់តែជាអ្នកនិពន្ធ
ប៉ុណ្ណោះទេ ត្រូមទាំងជាអ្នកចំរៀងដែលមានសំលែនត្រូវការពិរាងចំពោះ.....

នៅបង្កើតនៅក្នុងសាសនា

អ្នក! ចីមានសេចក្តីសប្បាយចិត្តណែនាំ! ព្រៃះ
អេ! ជា ជា ជា មិលអិហីដ៏

គេកំពុងដូយអោយក្រុមហុនយើងលើខ្លឹមទីនៅ។
បានជាអូម្ពាក់ដីនៅត្រូវការបើយ
ទ្វូរពីរដូចជាប្រាក់បំណោញប្រើប្រាស់
ទ្វូរពីរដី! កូនមិនដឹងទេហេ!

ឧណ៍ទេរ៉ា កីឡូត្រាកីមកដល់....

អង្គយចុះមកសុត្រា ក្នុងខ្លះរាល់ដែលបន្ទិចហើយ សូមមេត្តា
កំប្រាក់អី។

អាលីនទ្រាំមិនបាន ក៏ហក់ទៅប្រានសុត្រា សំណាដល្បីដលសុត្រាប្រើដួន
ជាស្រប ទីបគេមិនដូរ។

នានកញ្ចាត់ប្រព័ន្ធឌីជីថ្មី និងខាងក្រោមត្រូវបែងការពាណិជ្ជកម្មប្រចាំឆ្នាំ។
ពេលនោះ មិត្តភកិដលមកលើនានក ក៏ស្មោះមកដឹងស្តូរនានកគ្រប់ត្រាស្ថាប់។

នៅឯណាត់ដីបងិទណ៍រឹង ដលាខ្យីយចាក់ស្រាមឡើយសំរាប់ថ្វី
អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់នានា ឱីពុករបស់នានយើងយប់កាន់តែជាដី
ហើយកីច្ចុលមកស្ថានានា

នៅពេលខីពុកដលាថ្មូលទៅបន្ទប់របស់ខ្លួន ទូទៅស្តីពីចានហោរឱយោះ សុត្រា
ភាគចំវៀងប្រជាបិយា គ្រាន់តែលីឱយោះនេះភ្លាម ដលាក្នាក់ត្រីតា
ពេលនោះ នាងធ្វាកអារម្មណ៍ទៅភាមបន្ទប់របស់សុត្រា ដែលប្រើបង្ហើ
រៀបរាប់ពីស្អាតាកកិរបស់គគជាមួយនឹងកុលាបនោជាត់ដំបង។ ដលានីក
យើងាល់អនុស្សារីយ៉ែរបស់នាង និងសុត្រាម

ទោះជាបេលនេះ នាងព្រមលើកទោសអាយសុត្រាក៏វាបុសបេលដែរ
ត្រូវបានភ្លាប់ពាក្យនឹងដារីក្នុបទៅហើយ។

បន្ទប់វ្វួនដែកឈារណាំបស់សុត្តាថីអាយស្រីត្រាង
ត្រីយសនអាលោះអាលីយដល់អនុស្សរីយី
លី។ ទាំងឡាយដែលធ្លាប់មានជាមួយនឹងគ្មាយ

បងសុត្តា! បើបងស្រីលាកញ្ចូន
ហេតុអ្នីបងបែរជាសេតគប់និង
មនុស្សមិនលី មកធ្វើបាបអូន។
បងដឹងចាយបអូនឃើមបាបបុណ្ណោះ
បុរសដែលអូនប្រុលាកញ្ចូន
ពេញបេះដួងធ្វើរបៀបនេះ។
ពេលនេះអូនប្រាមរៀបការ
និងគោរកិយបង។ ទោះជាបង
អូនបងបករក្រាយវិញ
កែមិនអាចទៅ
រួចវិជ្ជ។

ពំដើរត្រានេះមក សុភាករិបំរែងអក បានធ្វើឡើងប្រុងប្រាណ
និងទូលាងបានច្បាក់បំណុលកើនឡើងជាលំដាប់ ។ ទាំងនេះការទៅក្នុងទីតាំងទីផ្សារទីនេះ គឺជាប្រជាពលរដ្ឋបាន ហើយទៅវិញអាមីនចេះគេហូ ហើយនឹងគេទៅ
វិញ.. ។ ថ្មីនេះនាយការបានច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យដើម្បីយូរសំរាប់ការមួយរយៈ ។

គ្រាន់តែពួកដូចខ្លោះ អាលិនមិនសប្តាយចិត្ត ហើយទំលាក់ទីកម្មវស្សីក...

សូត្តមានមុខមាត់បុរិណ៍ទៅហើយ
ហេតុអ្នកពេលពាក្យយានដូច្នេះ?

មុខមាត់អ្នកទៅ ! អាលីន!

ជីវិតអ្នកបំព្រែងដូចខ្ញុំនេះ ហិចហើរមិនធ្វើដំឡើងទៅត្រួយ ដូនភ័ន្ធដែល
ជូនភ្លើង។ ហើយបានបានជាមិនអុសពីដំណកទៅទីកន្លែងដែលកំពុងបុរាណកំបុល
សម្រួលបានក្នុងទន្លេ សូន្យដែលជាប្រភពដើម្បីពាមិនទាត់

ពាក្យសំដើរចាថ់របស់កវិធីថ្មីអាលិនកាំងនិយាយលេខ្នូច។

ណែនិយប៊ុះអាលិន ទាំងនរបស់នេះទុកជាអានុស្សរីយ៉ែ
សូមមេភាពទូលាយកដែងបុះ!

តើជាតុកហីណី
សុត្រា !

អាលិន ហីក
មិនទានីនិងជីន
ជាកុំទាន...ទុកសិន
ហើយអាលិន!...

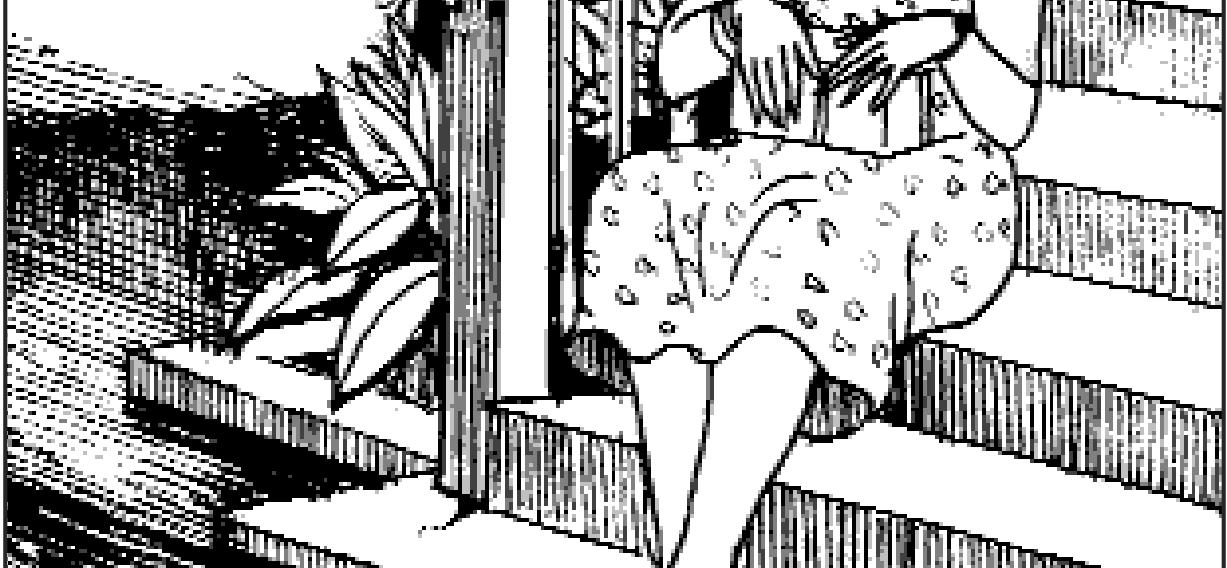
អាលិនធ្លាប់ត្រួសច្រើនចេះអង្គរ មិនចេះសារភាពីន

អ្នកណាចិន ។ នាងរកមិនចង់ទូលាចិន តែ

តុំជីនមួលហេតុអី លើកនេះនាងប្រជាប់កាន់
របស់នោះទាំងមិនជីនខ្លះ... ។ ណាបដីប្រកែក

វិញ តែវាបានបរបយន្តចេញ

បាក់ទៅហើយ !

នីកបស់ណាស់ នីកបស់ណាស់ ម្ខាស់ស្វែហ៍អូនឡើយ... ត្រូចបង់មិនបាន
ឡើយ មេចឡើយបង់មិនប្រាមយល់ចិត្តអាណិតដល់នូនលូង។ បង់ទៅមិន
ហែអូនទៅដែន ទុកនោយនូនលូងនៃបំបងម្នាក់ដែន...

ប្រើដឹងអីហើយ?

បាន។ អត់មានអីទេអកនាផ្លូវ

យើស ពួកគេមានម៉ោង
សម្រួលណាស់។ តិចរាយ
ចាកាត់ប្រាក់ខែកញ្ញា...

ថ្វីបន្ទិច របៀបនូវសុភាពនមកដល់បាត់ដំបងា លើកនេះ គោពិតជាមិនបង់ធ្វើជា
មនុស្សកំសាកដូចមុនធ្វើយា គោតាំងបិត្តរកដួបនឹងផលា ដើម្បីបញ្ចាក់នូវកិច្ច
បរិសុទ្ធបស់គោ គោមិនបង់អូកអោយនានបន្ថការយល់ប្រលំបែបនេះការណ៍
ទ្វោតទេ គិតបើយគោក់ចូលទៅក្នុងដ្ឋានដើម្បីទិញផ្លាមួយ យកមកដួងនានា...។

នៅក្នុងពេជ្រទោះ ទាយសីវិវេត្តរឿងខ្លួនដែលបាន
មុខមាត់របស់ដលាតានមកបិតនៅចំពោះ
មុខគេទាំងល្អុង។

ដលាត! បងមករកអូនហើយ
ហេតុអូននៅស្រីមមិននឹយាយ! តើអូន
នៅវិកសុប់បងដូចមុនទីក្បែ? ដលាតក្នុងបង
ហើយបុ? មិនសមទេ ព្រោះវិកសិលន់
របស់អូនបញ្ចាក់ថាអូននៅចំបង
ឡាស់ណាស់។

ពិតវិមាន...ដលាតសំឡើងសុភាពមិនដាក់វិកសិលន់ វិតនាញ
នៅវិកលាយរស្វ័ម ដូចរូបចំណាក់ត្រាននឹយាយសិមួយម៉ាត់សោរទឹកឲយ។

ចំពេជាន សុត្តាក៏ពោះដំហានទៅរកនាយក តើពីដីដឹងយើដូរ? នាយកពោះ
ដំហិនបយក្រាយបន្ទិចមួយ។ កាន់តែច្បាយពីគេ...។

គ្នាល្មអនិញ្ញាណាស់ នេះជាលើកទីពីរហើយដែលការតែតែ
ធ្វើឡាយអស់សង្កែមរកទីបំផុតគ្នា។ តើហេតុអូក
នាងមានទីកម្មវិសោធន៍យោងមករកគោដោយមិន
បច្ចេក្តីឡើពីរួច? តើកើតូរយោះពេលដែលនាយក្រាមបច្ចេ
ពីទៅនេះ នាងមានអាម៌កិច្ចបំផុតដើម្បីក្រើកទីនេះទេ?

នាយកប្រញាប់ត្រឡប់មករកមាយវួន។

កូនថា! កូនមក
វិញហើយបុ? មិនឱក
កូនណាស់។

មិន កូនមក
យកខ្លួចទៅ
នៅជាមួយ
ហើយ។

មិនហេតុ... មិនអរណាស់។

នីមួយរណាស់ កូនពិតជាមាន
រាសទានស់មេន! ហើយកូន
បែលទិញផ្លាមកឡើម៉ែ ចំប្រសិល
ទ្វោតដង ដូចនេះកូនគួរតែទៅ
វត្ថុជាមួយមាយ ដើម្បីប្រាយ
បង្កិចំសុំសេចក្តីសុំខាប់
តាំងពិចំនេះតែទៅ
ណាំកូន។

បាន ម៉ែ!

រួចហើយគោធ្លឹងណើនៅទៅវត្ថុជាមួយមាយ។ តាំងពិរិយាតពិមាយមកគោ
មានសេចក្តីនឹករលិកម្នាយណាស់ នៅការមួលឯម្បួយក៏បែលទិញតែនឹកយើង
ដលាមិនភ្លាបសោះ។

សាយណាស់ ដូចហើយមេប៉ា

ព្រាត់! ដលាបកតុអ្នកខ្ញុំនឹកអ្នកម៉ែ៖?

កំពុងតែវិលរលប់ភ្នែកអស់សង្កែម វំពេចទោះស្រាប់តែយើងរាយបុចចុះពី
វិហារដើរតាំងនៅមក ។ នាឃងរាយបុចចុះពីនឹងការលើក ។ នាឃងធានសុវត្ថិភាព
សុភាព ហើយក៏បានរៀបរាប់ពីរឿងដល្លាតែដលជាផីតចូលសិរិចណីដី និងត្រូវ
រៀបការនាមពេលថាប់ ។ ដល់ត្រូមនេះ សុភាពច្នៃស្អាប់តុំបានក៏ពេល
ទីនៅម៉ោងម៉ោងម៉ោង ។

បងុយប់គិតឡើតទៅ ដលាបិតរៀបការហើយ។ បងុយត្រូវតាប់ដើម
ជីវិតបីទៅ! ពេលវេលានឹងដូរយកាយបងុយត្រូវបំភ្លើច ដលាមិនានទេ

សុភាគអស់សង្កែមនិងសេចក្តីល្អបារដែលគោមានចំពោះដលាយ សុភាគដែក
គឺជាសកិតតែម្ចាក់ជំនួយ តើវីដីរារដែលគឺតុទ្ទិនក្នុងមកនេះ ជាកំហុស
របស់នរណាយ ដលាយមិនដែលស្ថាប់ការបក្សាយរបស់នាយម្នាច់ណាសោះ។

សុភាសាំបេចិត្តទាំងរបស់គោមកន្លឹងភ្នំពេញ។ ត្រូវប់មកពីថាត់ដែល
ភ្នោម សុភាសាប្រើប្រាប់ត្រូវប់ទៅធ្វើការវិញភ្នោម។ ត្រាន់តែដើរបាន
សុភាសាត្រូវប់មកវិញ អាលិនមិនបានដឹងយុរកប្រើប់មកដូចនឹងសុភាសាំបេចិត្ត

សុភាស្ត់ទៅយកកន្លែងដូចពីគុណង្នោរណ៍រោះអាលិន។

-បងសុភាមានរឿងអីបាន
ជាមុខស្របនៅម្ខៃ៖?
-ខ្លួនបានបិតណាស់
អាលិន ព្រោះនវិម្ភាក់
ដែលខ្លួនបានបិតណាស់
តុក្បារទាន់ត្រូវយុត្តាត្វាយ
ពីខ្លួនបានបិតណាស់
-សុភាត បងបានម៉ែប?
អាលិន និកស្ថាយបិតណាស់
គឺនិតដែលលើបានបិតណាស់
សុភាត តែអ្នកកំណោះរបរ
ជាមានម្នាស់រប់ដូរឯក
ទៅបិតណាស់!

បុំន្ទានចេច្រកាយមក សុភាពាណចកចាំវៀងបីមួយបទ ត្រូមចាំណាតិជ់ថា
“វិជ្ជាលដអិលសិធម៌សវិក”។ បទបីនេះធ្វើឡាយសុភាពាណវិរហូតដល់គោរព
អាយឡើងទូទៅនូវស្ថានសម្រាប់សម្រាប់គ្មាន។

ទេនឹងចាក់ដំបងឯណ៌នេះវិញ ដលាតានមិនការសម្ងាត់របស់សុភាពា។ នានីតិក
យើងអនុស្សារីយ៉ារបស់ទាន់ និងសុភាពាដើម្បីអាយុទីកែត្ថាករបស់ទាន់ស្ថាក់ចុះ
ដោយមិនជើងទេ។

សុភាពា បើបងសែលញៀន
ហេតុអ្និបងធ្វើបាបចិត្តរបស់អ្នន
យ៉ាងនេះ។

ថ្វីនេះដលាចោងដាក់រីក្រាយ ត្រូវប៉ែតដលាបែរជាមួយពីរីក្រាយកំពុងនិយាយ
ជាមួយទាយដែត និងទាយសាន្ត។

ពួកយើងបានយកទំនិញចាំនេះ
មកដល់បាត់ដីបន្ទើដោយជាគដឹងកីឡដោយ
សារតែពួកយើងបានបន្តិ៍ជាក់រាយក្នុងបារ
អង្គរ ទិន្នន័យបុណ្ណោះសិនសុវត្ថាប់
អារម្មណ៍ពិនិត្យ។

ទុំបានយកទំនិញ
ចាំនេះអស់ទៅខ្លួនខ្លួន
យើងរួចរាល់ហើយ។

ពេលនេះដលាយល់ហើយ។ ការពិភពគីជាតវិតទេ ដែលបានប្រើអាយ
អាណេត និងអាសាន់ធ្វើបាបនាផន្លឺសុភាព។

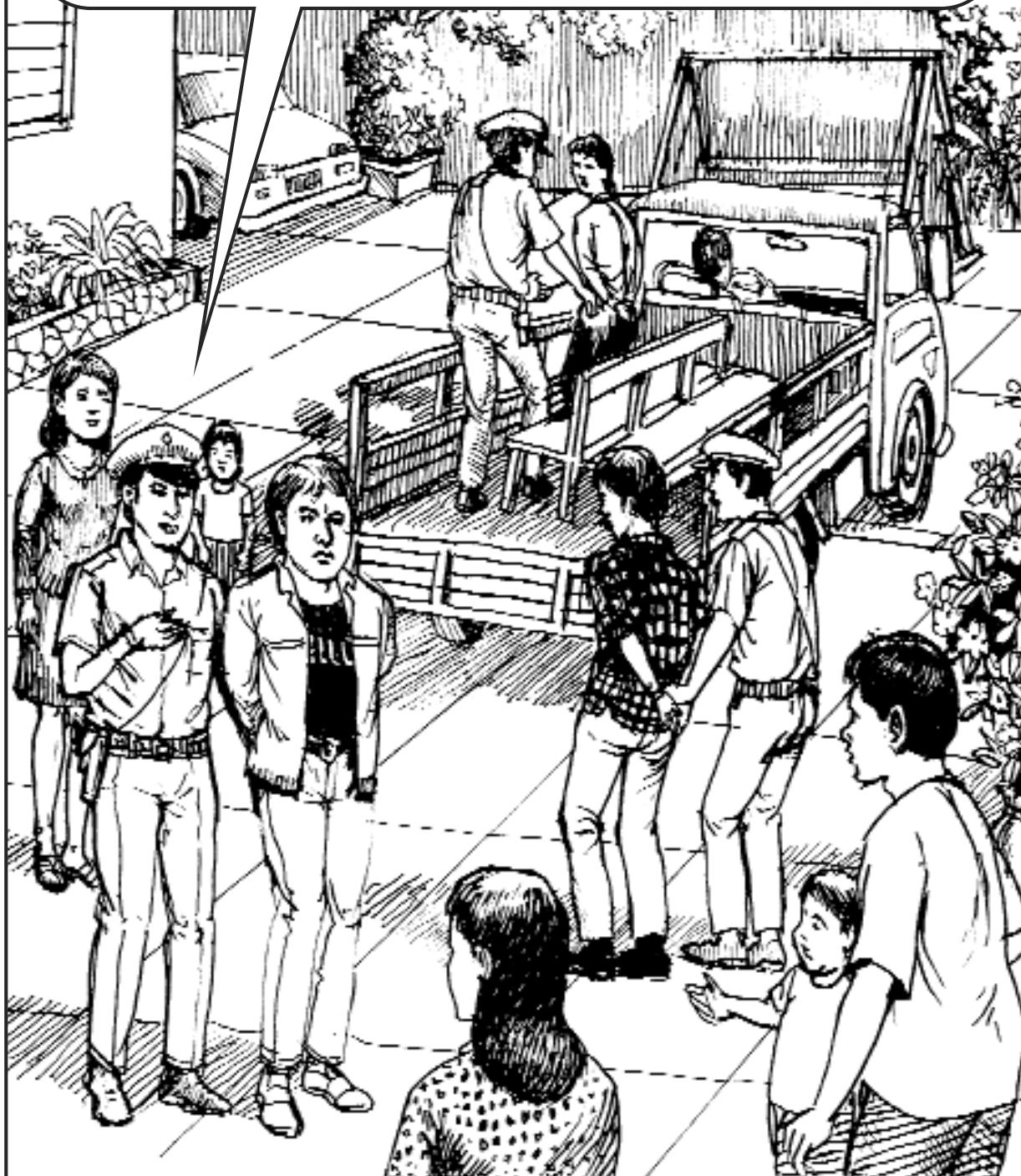

បន្ទិចគ្រាយមក បុំលិសក៍បានមកដល់។ បុំលិសចូលសំរុកទៅបាប់ជាផីត
ដេត និងសាន់។ ជាផីតដកកាំក្រិងភ្លើងទៅបុំលិសវិញ តែបុំលិសដែរហែល
បានចាប់ជាផីត ហើយបានបាប់ជាផីត និងបក្សពួកគេពីរនាក់ឡើត។

ប៊ូលីសបានបាប់ដាកើត ដែក និងសាន់ ជាក់ខ្លាំង នៅនឹងមុខដល់

ពួកយើងបានកាមជានពួកជួយរហូត ពួកជួយរកសុធភ្លោះនៅត្រីវ
ព្រៃន ស្ថានទៅពួកយើងភ្លើមិនដឹងថានៅក្នុងអង្គរបស់ពួកជួយជា
ត្រីវព្រៃនហើយ យើងគាន់តែបង់កាមជានកួនថ្ងៃដើម្បីបាប់មេដា
ជាកើតនេះប៉ុណ្ណោះ កសុំភាសត្រូវប៉ោនៅពួកជួយបានកុក
ហូត ពេលនេះ

នៅឯងគ្នា ពេល សុត្តាបានអានការសែតយើង
ព័ត៌មានពីជាផ្ទៃការ សុត្តាបិន្ទះចាមផ្លូវការ
របស់ដលាក្រុះបានវា គេធ្វើ
ជាសម្រាយបិត្តណាស់ កីសុំច្បាប់ចោរកម្មក
រកដលាដែលតាត់ដីបន្ទី សុត្តាមកដល់ដួង
យើងដលាកំពុធគងុយស្ថាប់បន្ទប់វ្រៀង
“វំដួលដងស្តីដែន”។

ដលាការពិភុទនៅ
និកបន្ទីរ៉ែមនទេ?

នៅទីបំផុត ស្មារបស់សុភាក្តិបានដូចបំណើ។ នេះគឺជាបារក្ស
បាស់លោកម៉ា "កុលាបតែងមានបន្ទាន ស្មារតែងមានឧបសត្វ៌"។

អំពីវិចិត្តករ

លោក ឯម សត្វា បានសរស់សៀវភៅកាម្មយក្សាលហើយ បុណ្ណែផ្ទៃដាម្មយក្សាកដ្ឋូនទ្វោតប្រើហលនិធីសរស់សៀវភៅកាម្មយក្សាលអំពីការជារ និងរឿងដ្ឋូនទ្វោត។ ជារបស់គាត់វិញ្ញុ អត្ថបទខាងក្រោមនេះរួចរាល់ដោយសង្ខេបអំពីការជារសិល្បៈរបស់លោក ឯម សត្វា ដែលមានលក្ខណៈប្រើប្រាស់ដែន។

គាត់បានកែតនៅក្នុមិស្សយ៉ាង ខេត្តកាហើក ឆ្នាំ១៩៥៧។ កុងចំណោមកុនប្រាំនាក់គាត់គឺជាកុនទិបុន ហើយគាត់បានដំដឹងកិច្ចិននៅស្រុកទន្លេបាតិ៍។ លោក ឯម សត្វា មានការបាប់អារម្មណ៍ទៅលើផ្ទៃកសិល្បៈតាំងពីតុបមកម្លៃ៖ គាត់នៅថាម៉ា កាលគាត់នៅពីក្នុងគេចាននាំគាត់ទៅមិលពិព័ណ៌សិល្បៈ។ ហើយពេលគាត់មានរឹយដីឡើង គាត់ចូលចិត្តអានសៀវភៅរឿងរូបភាពជាកាសាអ្នូរ និងកាសាជារាំង ហើយនិងគុរគិនដូរដាក្រើកញ្ចាប់ដែលទ្វោតដែន។

រូបគំនួរដោយវិចិត្តករ ឯម សត្វា

ឱ្យករបស់គាត់ផ្តាប់ដើរការនៅក្នុងនៃ

នៅចុងសរត្ថវិធីទៅ ស្រីរកោរីដូរបាត់ការពាណិជ្ជកម្មនៃវិញដាច់រៀង
សិល្បៈមួយបែប។ នៅពេលទាំង លោក ឯម សក្រា បានគូរកំនូររីដូរបាត់
ជាថ្មីនដែលត្រូវបានធ្វើពីមួយនាយករដ្ឋមន្ត្រីនឹងបុរាណ
មានដូចជាសុណ្ឌសាម សញ្ញសិទ្ធិ និងរីដូរបាត់ការពាណិជ្ជកម្មនៃវិញ។

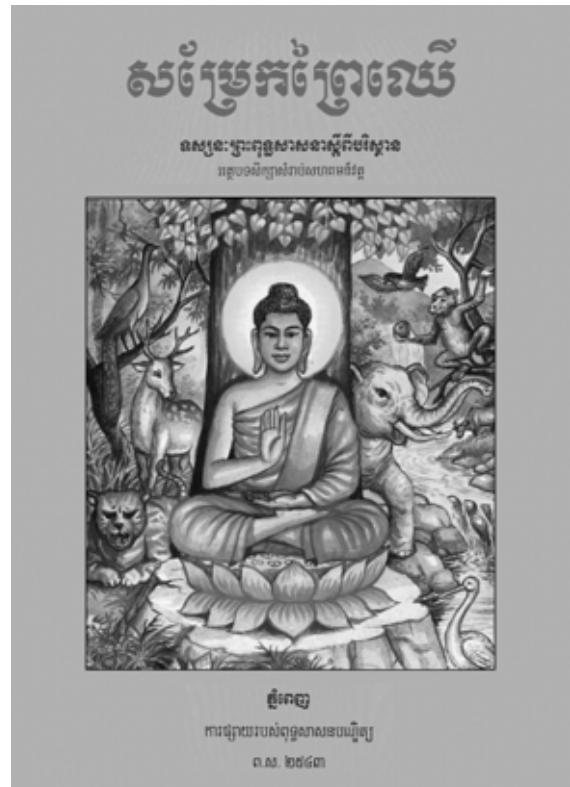
ភាគតំបនចាប់ផើមសរស់រីដូរបាត់ដីបង្កែងនៅថ្ងៃទាំ ១៩៩០ ជាការកំសាន្ត
ដោយលាយបញ្ញាលសិល្បៈខ្ពស់បុរាណជាមួយនឹងកត្តិពលខេត្តការពាយទួតណាមួយ។
លោក ឯម សក្រា កីឡាបានធ្វើការសាកល្បងរបនាបែបចិត្តនៅក្នុងស្រីរកោរីនេះ។
នៅសម្ដែងនោះ មនុស្សទាំងអស់ពេញនិយមមេិលឡូនស្សីតែ និងខាត់រាមូនៅ។
ពេលដែល លោក ឯម សក្រា បានបង្កាញស្រីរកោរីបស់ភាគតំបនកូលក់នៅ
ភាគជួរ ពួកភាគតំមិនសូរចាប់អារម្មណីបុរាណទេ។ ទោះបីជារាជការបានសរស់
រីដូរបាត់ដីបង្កែងស្រីរកោរីប៉ះកីឡាប់ កីឡាប់បង្កើចិត្តឈប់ដីម្បីជោគជ័យនិការជារ
កំនូរដៃរៀង។

ក្រុមបានចូលការ - គំរបស់ស្រីរកោរីដូរបាត់

បន្ទាប់ពីឈប់ដីការនៅក្រុងស្តីដី ភាគតំបន
ធ្វើជាអ្នកកំនូររូបច័ងកដីមានប្រជាបូយ
ភាពអោយការសែករស្តីកម្ពុជា ហើយជាបុរាណ
ភាគជួរនោះ ភាគតំបនបានកំវេះថ្ងៃតី
ពីការជារកំនូររបស់ភាគតំ។ រូបច័ងមួយ
ចំនួនរបស់ភាគតំត្រូវបានធ្វើពីមួយនាយករដ្ឋមន្ត្រី
និងវិញនៅក្នុងអត្ថបទដែលបានរបស់
ភាគតំកំបុសវេរ។ កំនូរប្រជុំរបស់ភាគតំ
ត្រូវបានធ្វើពីមួយនាយករដ្ឋមន្ត្រីស្រីរកោរីដូរបាត់

ត្រូវបានធ្វើពីមួយនាយករដ្ឋមន្ត្រីស្រីរកោរីដូរបាត់

សំប្លែកពេទ្យ-វិទ្យាសាសនបណ្តិត

ប្រលាមលោកវួរជាប្រើប្រាស់ មិត្តអ្នកអាណ
ទាំងនៅទី ទាំងបរទេស បានយើង្ហានដៃ
របស់លោក ឯម សត្វា នៅអង្គការ
វិធបានណា អង្គការត្រូវដាក់បាលដៃរៀង។
ទស្សនាផីមុំ និង មាប់ និងការបានពុម្ព
ដ្ឋាយរបស់ដ្ឋាកិច្ចបាលជាប្រើប្រាស់ទៀត។

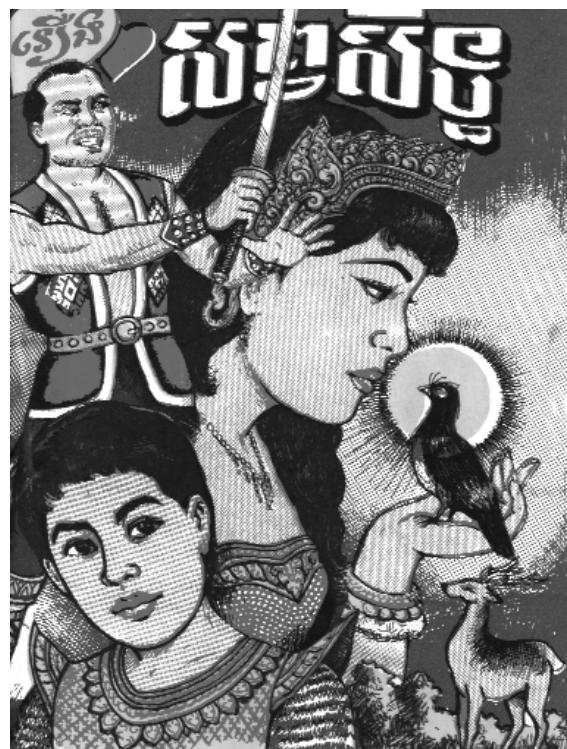
នៅថ្ងៃ២០០០ គាត់មានដឹងជាប់
សរស់សាយមដែលធ្វើអាយកាត់ស្តាប់
មួយចំបែងខ្លួនខាងស្តាំ ហើយធ្វើអាយ
ដែលស្តាំរបស់គាត់ មិនអាចគូរបាន។
លោក ឯម សត្វា បានហាត់គូរធ្វើនឹងវិញ

បន្ទិចម៉ែង។ ដោយគូររូបដែលគាត់ផ្តាប់បានគូរជាប្រើប្រាស់ដែលកំណត់មក ដូចជារូប
អង្គរភ្លេដានធម៌។ គាត់និយាយថា “ខ្ញុមានអារម្មណីថា ខ្ញុជាអ្នកគំនួរដែលកំពុងតែ
ថាប់ធ្វើមកវិនគូរការការដោប់លាប់ទៀវិជ្ជវិញ។ អ្នកដឹងប៉ុន្មោះដែលដឹងប៉ុន្មោះ
គាត់បានទទួលលទ្ធភាពជាប់លាប់ទៀវិជ្ជវិញ។ អ្នកដឹងប៉ុន្មោះដែលដឹងប៉ុន្មោះ
គាត់បានអ្នកនិពន្ធ លោកស្រី ថាប់ រំណួរវិរក្សា។ ឯមបន្ទាប់ទៀតមានអង្គការ
បន្ទប់សំរាប់អាណ (Room to Read) រោងពុម្ពដីស រោងពុម្ពបន្ទាយស្រី
និងរោងពុម្ពដៃរៀង។ ជាប្រើប្រាស់ទៀតដែង។

នៅក្នុងថ្ងៃ ២០០៤ គេបានស្វែរសុំអាយលោក ឯម សត្វា ធ្វើជាអ្នកតំណាង
អាយប្រទេសកម្ពុជា ចូលរួមពិព័រណីស្តាដៃដែលកំនួរបច្ចកសិពិបរិសានដែលធ្វើទីផ្សារ
នៅប្រទេសជប៉ុន ហើយនៅថ្ងៃ២០០៧ ពិព័រណីនេះគឺត្រូវបានការការដៃបង្ហាញនៅ

ថ្វិលាក្នុងភាគីកបន់ គំនើរសំរាប់ការសេវា

សញ្ញសិទ្ធិ សៀវភៅរោងរៀងរបការ

ប្រទេសកម្មជាជនដែរ។

នៅថ្ងៃ ២០០៦-២០០៧ ភាគត់ចាន

បាប់ធើមសរសរបញ្ញប់រឿងបុណ្ណាទាត់ដំបងក្រាយពីចានផ្ទាកសបរសរជិតពីរសូន្យន៍មក។ ទំព័រចុងក្រាយនេះរឿងនេះមានសភាពកាន់តែស្មាតផ្សេចពិត។ ហើយការង់តែរស់រវិកជាជនមុន។ ដំនាថ្ងរបស់ភាគត់កុងការគួររឿងបុណ្ណាទានធ្វើអោយភាគត់គួរបញ្ចប់នូនគោយវិញ្ញាស្ថានពួន

ស្រីនិត្យលេខាចំណែង

ជីវិទិន

រៀងនិទានសំរាប់កុមារ ដីរសរ

សាសនបណ្តិត្យដ្ឋកប្រព័ណិត និងទំនួំមទំលាប់។ តាត់បានចាប់ពុម្ពស្រីរការរៀង
និទានរូបភាពសំរាប់កុមារ។ នៅថ្ងៃអនាគត គួរពីមានការសរស់រីប្រតិត្តិស្ឋារ
ដែលបានសំរាប់ពាក្យ ឯម សត្វា ។ វិតសំរាប់ពេលនេះ យើងសង្ឃឹមថាមត្ថបទីខាង
លើនេះនឹងធ្លាយនាំអាយមានការបារម្បណីការណ៍តែទាំងឡើង។ ពីសិល្បៈករ
និងអ្នកស្រាវជ្រាវទៅលើសិល្បៈទស្សនីយភាពបែបទំនើបនៅប្រទេសកម្ពុជា។

សេវាស្រីអនុក្របាត

សំរាប់ទាំងអស់គ្មាន

អណ្ឌន៍ សេវីតនោយ៉ែន

ផ្ទះលេខ៦៧ ផ្លូវលេខ១៧ សង្កាត់ជ័យដំនៅ ខេណ្ឌស្ទើសារពេញ
ភ្នំពេញ កម្ពុជា ប្រអប់សំបុត្រ ៩៨៨

ទូស៊ូ : 012 526 840 / 023 223 242

info@siewphewyeung.org.kh

<http://www.siewphewyeung.org.kh>

សុត្តាតីជាយុរដនម្នាក់រស់នៅខេត្តបាត់ដំបង ដែលកែវិកចែងពី
ត្រូវលសាមញ្ញ។ កាត់មានទេរកាសល្អ និងមានឧត្តមគតិឃ្លស៊ា
អើដែលសំខាន់នៅ៖ គឺកាត់សង្កើមតិ៍ដែលយកដីឃើនេះលើសេចក្តី
ល្ហាត្រៃចំណោះមិត្តរបស់ខ្លួន ឈ្មោះដលាដាក្នុងសិរបស់
អ្នកដំឡើងដីសុកស្ថម្ភម្នាក់។

ដោយសារតែសុត្តាបានដូចបង្កាត់បានដឹងមេវ្រោនដល់ដលា
ទីបានដឹងដលា អាយកំលែយាទីដីជាលើលើពេល
រោលរបស់នានាដាម្បួយនឹងសុត្តាមៗ

ការបាប់ដើរនៅកាមួរបានទំហាក់កំហុសអាយសុត្តា ដែលធ្វើអាយសុត្តាបាកចែង
ពីក្នុងកំណើកហើយប្រឡាយ៖ ដើរត្រាច់ចរដោយត្រានទិសដោរ
ហើយនឹងបន្ទូលទូរភាពយល់ថ្មីនៅក្នុងក្រុសក្នុកដលាមៗ
ក្នុងទណ៌នៅ៖ ដាក់ត្រាជីនិងរៀបការជាម្បួយនឹងដលា
ដែលការរៀបចំនេះហាក់បិជ្ជិចជាការផ្តុំដូរកត្រឡារៈ...

តើសុត្តាមានភាពភ្នាកេហនក្នុងការស្លែមិស្លែមិតិអនាគត
ជាម្បួយនឹងស្មោះហើយក្នុងវិរបស់ខ្លួនដែលប្រឡាយ? ចំណុចឲ្យគី
មានតែនៅក្នុងជាតិរាសនា និងក្នុងរបៈដូចរបស់ដលា
តែម្បួយគត់។

លសនអ.១៣ : ៩៧៨_៩៩៥០_៨៥៣៤៦

ISBN-13: 978-9950-853-4-6

9 78995 085346

តំល់ ៤០០ រៀល/១ ដុល្លារ
ធានាផុម្ពលើកទី ២ ចំនួន ២០០០ ច្បាប់

www.facebook.com/nakrean168